

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az alperest kötelezze a fellebbezőnek a jelen keresettel kapcsolatban, valamint a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek viselésére; vagy amennyiben a másik fél beavatkozóként részt venne az eljárásban, az alperest és a másik felet egyetemlegesen kötelezze a fellebbezőnek a jelen keresettel kapcsolatban, valamint a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalap

- a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévedett az érintett fogyasztó figyelmi szintjét és az érintett védjegyek hasonlóságát illetően.

2017. július 20-án benyújtott kereset – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie kontra Bizottság

(T-451/17. sz. ügy)

(2017/C 318/21)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e.V. (Berlin, Németország) (képviselők: R. Stein, P. Friton és H.-J. Prieß ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 nyilvántartási számú bizottsági közleményt, amennyiben az az 5. oldalon a biodízel vonatkozásában az üvegházhatású gázok kibocsátásának kiszámítását illetően 99,57 gCO₂eq/MJ metanol kibocsátási érték alkalmazását írja elő; valamint
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a 2009/28/EK irányelvnek ⁽¹⁾ az előírt számítási módszertől való eltérés révén való megsértése

- A felperes azzal érvel, hogy a 2009/28/EK irányelv 19. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az irányelv V. mellékletének C. részében foglalt módszert kell alkalmazni akkor, ha valamely kibocsátási érték kiszámításához tényleges értékeket kell alapul venni. A 2009/28/EK irányelv V. melléklete C. részének 13. pontja szerint a használt üzemanyagból eredő kibocsátásokat (eu) a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók esetében nullának kell tekinteni. A megtámadott közlemény az önkéntes tanúsítási rendszerek vonatkozásában egy, a 2009/28/EK irányelv V. melléklete C. részének 13. pontjától eltérő számítási módszer alkalmazását előírva állapít meg határidőt, amely számítási módszer éppen a használt üzemanyagból eredő kibocsátásokat is magában foglalja.
- A 2009/28/EK irányelv V. melléklete C. részének 13. pontjától való eltérés sérti az említett irányelv eljárási szabályait. Az irányelv V. mellékletében foglalt módszer kiigazítása az irányelv 19. cikke (7) bekezdése második mondatának megfelelően minden esetben megköveteli az irányelv 25. cikkének (4) bekezdésében előírt eljárás betartását. E rendelkezés másrészt az 1999/468/EK határozat ⁽²⁾ 5a. cikkének (1)–(4) bekezdésére és 7. cikkére is utal – figyelemmel a határozat 8. cikkére –, amely szerint egy ellenőrzéssel történő szabályozási bizottságot kell összehívni, és az Európai Parlamentnek és az Európai Tanácsnak ellenőrzést kell végeznie. A rövid határidőt előíró és nem hivatalos közlemény formát nem lehetett volna választani.

2. Második jogalap: az arányosság, a jogbiztonság és a bizalomvédelem uniós jogi elvének megsértése, mivel az igazolási rendszerek vonatkozásában túlságosan rövid átmeneti időt állapítottak meg az irányelvet sértő számítási módszer 2017. szeptember 1-jéig történő bevezetése érdekében

- Nem érvényesül a bizalomvédelem, mivel az eljárási és átültetési határidők túlzottan rövidek.
- Az indokolatlan átültetési nehézségek miatt sérült a jogbiztonság elve.

⁽¹⁾ A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 140., 16. o.).

⁽²⁾ A Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat (HL 1999. L 184., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 124. o.).

2017. július 27-én benyújtott kereset – Printeos és társai kontra Bizottság

(T-466/17. sz. ügy)

(2017/C 318/22)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperesek: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanyolország), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Svédország), Tompla France (Fleury Mérogis, Franciaország) és Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Németország) (képviselők: H. Brokelmann és P. Martínez-Lage Sobredo ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39780 – borítékok) 2014. december 10-én hozott C(2014) 9295 final bizottsági határozatot módosító 2017. június 16-i C(2017) 4112 final bizottsági határozatot;
- másodlagosan korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva csökkentse a megtámadott határozat 1. cikkében kiszabott bírság összegét azáltal, hogy i. a bírságkiszabási iránymutatás 37. pontja alapján 95,3671 %-kal csökkenti a bírság alapösszegét, és ii. ezenkívül az engedékenységi és vitarendezés címén nyújtott csökkentéseket követően legalább 33 %-kal csökkenti a bírság összegét;
- kötelezze a Bizottságot a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Törvényszék a 2016. december 13-i ítéletében (T-95/15. sz., Printeos kontra Bizottság ügy) megsemmisítette az AT.39780 ügyben 2014. december 10-én hozott C(2014) 9295 final bizottsági határozat 2. cikke (1) bekezdésének e) pontját, amely a felperesekkel szemben 4 729 000 euró bírságot szabott ki.

A megtámadott határozat további információkat nyújt azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság milyen módszert alkalmazott, és milyen tényeket vett figyelembe akkor, amikor a 2014. évi határozatban kiszabott bírságok alapösszegeit kiigazította, és ugyanolyan összegű bírságot szabott ki, mint a 2014. évi határozatban.

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek három jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap a jogbiztonság, a bizalomvédelem és a *ne bis in idem* elvének megsértésén alapul.

- A felperesek e tekintetben előadják, hogy a megtámadott határozat annak ellenére módosítja a 2014. évi határozatot, hogy az jogerős, amely alól az egyetlen kivételt a 2. cikke (1) bekezdésének e) pontja képezi, amelyet a Törvényszék megsemmisített, és ugyanazon bírságot szabja ki újból, mint amelyet a Törvényszék által megsemmisített 2014. évi határozat már kiszabott.